

DİNİMİZDE SUÇLULARIN CEZALANDIRILMASI VE TOPLUM DÜZENİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemin.

Hamden kesîran, tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

a. Şeriatin Verdiği Bir Cezanın Uygulanması

Emmâ ba'dü

Fe-kâle Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

حَدُّ يُعْمَلُ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ
يُمَطَّرُوا ثَلَاثِينَ أَوْ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا

Haddün yu'melü fî'l-erdı hayrun li-ehli'l-erdı min en yümtaru selâsîne ev erba'îne sabâhan.

Ahmed b. Hanbel, Neseî ve İbn Mace'nin Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ten rivayet eylediğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyurmuş ki,

Haddün. “Şeriatın verdiği bir cezanın uygulanması.” *Yu'melü fî'l-erdı.* Kanun tatbik ediliyor, ceza suçluya veriliyor, uygulanıyor. “Yeryüzünde böyle bir şeriatın yazdığı cezanın suçluya affedilmeyip tatbik edilmesi.” *Hayrun li-ehli'l-erdı.* “Yeryüzü ahalisi için daha hayırlıdır.”

Min en yümtaru selâsîne ev erba'îne sabâhan. “30 sabah veya 40 sabah çölde kendilerine şakır şakır, yağmur yağmasından daha hayırlıdır.”

Allahu Teâlâ hazretleri, emirlerinin tutulmasını sever, buyruklarına karşı gelinmesini sevmez. Onun için dünya ve âhîret saadetini isteyen bir insanın ana fikri, kafasındaki, kalbindeki temel düşüncesi Cenâb-ı Hakk'ın emri neyse onu yapmak, itaatli kulu olmaktır. Yasakladığı şeyleri yapmamakta itaatın bir çeşididir.

İtaatin iki kanadı vardır; bir kanadı emredilenleri yapmak, ikinci kanadı yasaklanmış olanları yapmamak. Allahu Teâlâ hazretleri zekât verin diyor, yapacağız; Allahu Teâlâ hazretleri hırsızlık yapmayın diyor, kimse hırsızlık yapmayacak; yetim malı yemeyin diyor, kimse yetim malı yemeyecek.

İkisi de itaat. Aksini yapmak, yasaklanmış olan şeyi yapmak, içki içmeyin diyor, içiyor. Emredilmiş olan şeyi yapmamak, namaz kılın diyor, kılmıyor. Bu da Cenâb-ı Hak'ın gazabını çeker.

Cenâb-ı Hak kullarına dünyada yapılan kusurağlardan dolayı bir takım cezaların uygulanmasını emretmiştir. Kanunlarda da, beşerî kanunlarda da biliyoruz bu hususu. Devletlerin kanunları vardır. Kanunlara uyulmadığı zaman takdir edilmiş cezaları vardır. Şöyle yaparsan şu kadar ceza, böyle yaparsan bu kadar ceza. Suçun büyüklüğüne göre cezanın da şiddeti artar.

Yeryüzünde Allah'ın bir cezasının uygulanması 30 sabah, 40 sabah şakır şakır yağmur yağmasından yeryüzü ahalisi için daha hayırlıdır. 30 sabah, 40 sabah yağmur yağarsa bir

yere her taraf yeşillenecek. Gül, gülistan olacak, çimen olacak, çayır olacak, çiçek olacak ama Allah'ın emri tutulduğu zaman toplum düzeni olacak.

Bazen her taraf yemyeşil olur da toplum bozuk olduğu zaman cemiyetler çöker. Çok uygar, çok ileri cemiyetler, toplumlar, içinden ahlaken bozulduğu, ahlakları bozulduğu için çökmüşlerdir, helâk olmuşlardır, yıkılmışlardır veya kahredilmişlerdir. Ad kavmi, Semud kavmi, Firavunun ordusu, Nemrut'un hali gibi.

Onun için hem kişi olarak hem de yöneticiler olarak, Cenâb-ı Hakk'ın emirlerini uygulamakta herkesin çok dikkatli olması lazım. Bir de adam kayırmanın olmaması lazım. “Ya, bunu affediverelim, kayıralım, kurtaralım.”

Şimdi bugünlerde hep gazetelerde okuyoruz. Türkiye'de çok büyük yolsuzluklar yapılmış. Türkiye zengin bir ülke değil, dünyaya borcu var. Doğan bebekler borçlu doğuyor. On sene, yirmi sene çalışsa ödeyemeyeceğimiz kadar dış borçlar birikmiş. Yine de bir takım yöneticiler, bankaları batırmaya, paraları keselerine doldurmaya bakıyorlar. Hem de rakamlar bizim rüyamızda bile görmediğimiz

rakamlar; yedi milyon dolar, bir milyon dolar. Lira da değil, artık laflar dolar üzerinden söyleniyor.

Bir gazeteciye bir şeyi yazmaması için yedi milyon dolar verilmiş, sus payı. Daha doğrusu o kendisi telefon açmış, iş adamına demiş ki; “Ben seninle ilgili böyle bir bilgiye ulaştım, bunu yayınlayayım mı? Yayınlamamı istemiyorsan yedi milyon dolar vereceksin.”

İş adamı da götürmüş yedi milyon doları vermiş. İş adamı da meşhur bir kimse, yedi milyon doları alanda meşhur bir kimse ama bunu ortaya atan adamlar, ismi mahsustan saklıyorlar, bizi meraklandırıyorlar. Birkaç gün sonra çıkacak herhalde, patlayacak. Çünkü sıkıyorlar, sıkıyorlar, patlatacaklar, göreceğiz bakalım birkaç gün sonra yedi milyon doları cebine indirip de rüşvet almış olan meşhur çok, çok, çok meşhur gazeteci kim? Kendisinin aleyhinde yazı yazmasın diye rüşveti veren çok, çok, çok, meşhur adam sanayici kim? Çıkacak ortaya...

Şimdi gazeteciler birbirlerine didişip, atışıp, dalaşip duruyorlar. İsim vermiyorlar, kanunlara göre, fırsat kolluyorlar.

Bir şeyler olacak ama ne olacaksa göreceğiz. Ama olan bize oluyor. Yani yedi milyon dolara biz neler yapardık. Bir köy değil, iki köy değil beş köy nelere kavuşurdu; okullara kavuşurdu, su tesislerine kavuşurdu, fukaraya dağıtılsa şu kadar fakir zengin olurdu. Öteki herifin zaten villası, köşkü, arabası vardır. Belki özel uçağı vardır. Bir de yedi milyon dolar bir yazıyı yazmamak, bir sözü söylememek için yan cebine konulmuş; rüşvet. Şimdiye kadar daha aldıkları kim bilir ne kadar? Bu ortaya çıkarılmıyor. Ne kadar hainlikler oluyor.

Onun için İslâm'da suçluyu affetmek, suç sabit olmuşken affetmek, affolsun diye aracı olmak çok çok fena. Suçlu suçu işlemişse suçunun cezası verilecek. Şeriatın öngördüğü, tekelif ettiği, söylediği cezanın yapılması lazım. Ondan, onu kaçırmaya çalışmak doğru değil.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bu konuda o kadar kesin buyuruyor ki;

“Kızım Fâtıma suç işlese onu bile cezalandırırdım.” diye söylüyor. Kesin!

Suçlunun affedilmesi, hapishanenin arka kapısından çıkartılması, hapishanede yatıyor gösterilip de keyif çatması veya yalancılıktan hastaymış gibi gösterilip hastaneye alınıp oradan izinli sayılması vesaire, bunların hepsi çeşitli oyunlar. Türkiye’de oluyor.

Ama İslâm öyle değil, İslâm ciddi. Suçluyu böyle kayırmak yok. Çünkü suçlunun kayırılması suçu teşviktir. Cezalandırılması caydırıcıdır.

Cezalar toplumlarda niye vardır? Kanunlarda cezalar niçin vardır?

Caydırısın diye.

Şimdi ben bugün sordum; Camiye geleceğiz. Kırmızı ışık bir türlü sönmüyor, yeşil yanmıyor. diyor ki;

“Hocam kırmızıda geçelim mi? Şu tarafa dönüvereceğiz kırmızıda, o kadar. Kimse de yok, sabahleyin erken vakitte. Sağdan soldan gelen de yok.”

“Kırmızıda geçmenin burada cezası ne? 300 kron filan mı?” dedim.

“Yok” dedi. “Bin kron, bin iki yüz kron, bir de iki ayda ehliyetini alıyorlar, ceza büyük.”

Onun için kimse polis de olmasa, sabah da olsa, kırmızıda geçmek istemiyor. Ben de dedim ki; “Suud’da daha büyük ceza, yedi gün hapis var, dokuz veya yedi. Hoop alıyorlar, tıkkıyorlar hapse.”

Ceza niçin veriliyor?

Caydırıcı olsun diye veriliyor.

Cezanın affedilmesi, suçlunun affedilmesi ne demek?

Suçluyu teşvik demek, onun için cezanın hak etmişse, mahkûm olmuşsa uygulanmasını [istiyor.] bu hadîs-i şerîf onu gösteriyor.

b. Vekaleten Hac

İkinci hadîs-i şerîf. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki,

حُجَّ عَنْ أَبِيكَ وَاعْتَمِرْ عَنْ أَبِي رَزِينِ الْعُقَيْلِيِّ قَالَ:
قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ لَا يَسْتَطِيعُ
الْحَجَّ وَلَا الْعُمْرَةَ وَلَا الطَّعْنَ فَقَالَ ذَلِكَ

Hucce an ebîke va'temir an ebî razînin el-Ukaylî kâle: Kultü yâ Resûlullâhi: Inne ebî şeyhün kebîrün lâ yestetî'u'l-hacci velâ'l-umrate velâ't-ta'ne fe-kâle zâlike.

Ahmet b. Hanbel, Tahâvî, Tirmîzî, İbn Hibbân, İbn Mâce, Hâkim, Beyhakî rivayet etmişler. Tirmizî; “Hasen, sahih hadistir.” demiş.

Râvi demişki;

“Yâ Resûlullah! *Inne ebî şeyhün kebîrün.* “Benim babam çok halsiz, ihtiyar bir adamdır.” *Lâ yestetî'u'l-hacci ve'l-umrate.* “Hacca ve umreye gidecek takatı yoktur, güç yetiremez, yapamaz, o işleri yapamaz.” *Velâ't-ta'ne* “Haccın vazifelerini yapmaya da güç yetiremez.”

Ta'n, “Hücum etmek, saldırmak” demek. Herhalde Allahu âlem şeytan taşlamak biraz meşakkatli oluyor ya kalabalık, “onu yapamaz” demek istiyor. Peygamber Efendimiz onun üzerine bu çocuğa demiş ki:

Hucce an ebîke va'temir. “O zaman babana vekâleten, baban için hac yapıver, umre yapıver.” demiş.

Buradan anlıyoruz ki üzerine hac farz olmuş ama haccı yapamayacak kimseye vekâleten, evladı, yakını hac yapabilir veya para verilerek birisine; “Hadi vekâleten filanca için hac ve umre yap.” diye vazife verilip yaptırılabilir. Bunu görüyoruz.

c. Ölmüş Kimse İçin Yapılan Haccın Üç Kişiye Faydası Vardır

Bu hususta Peygamber Efendimiz’in bir başka hadîs-i şerîfi daha var.

حَجَّةٌ لِلْمَيِّتِ ثَلَاثَةٌ: حَجَّةٌ لِلْمَحْجُوجِ عَنْهُ وَحَجَّةٌ
لِلْحَاجِّ وَحَجَّةٌ لِلْوَصِيِّ

Haccetün li'l-meyyiti selâsetün haccetün li'l-mahcûci anhü ve haccetün li'l-hacci ve haccetün li'l-vasiyyi.

“Ölmüş kimse için yapılan haccın üç kat, üç kişiye faydası vardır. Üç misli sevabı vardır;

Bir; ölen o kimse için sevabı gider çünkü hac onun için yaptırıldı. İki; haccı fiilen yapan kimseye sevabı var. Üç; haccı yaptırtan kimse- nin [sevabı] var.”

Gönderten bir kimseye; mesela, “Al şu parayı, babam hacca gitmemiştii onun namına hacı yapıver.” diye söylüyor. O da salih bir kimse, gidiyor onun namına hacı yapabiliyor. Gönderene, gidene, bir de ölüye; üçüne de hac sevabı yazılıyor. Bu, Cenâb-ı Hakk’ın lütfu. Gönderen olmasa ölünün hacı yapılmamış olacak.

Giden olmasa, hiç kimse gitmese, ne olacak?

Hac yine yapılmamış olacak. Hepsinin faydası oluyor. Onun için hepsini Cenâb-ı Hakk mükâfatlandırıyor.

Bu konuda bir hadîs-i şerîf daha var.

حَجَّةٌ لِمَنْ لَمْ يَحُجَّ خَيْرٌ مِنْ عَشْرِ غَزَوَاتٍ وَغَزْوَةٌ
لِمَنْ قَدْ حَجَّ خَيْرٌ مِنْ عَشْرِ حِجَجٍ وَغَزْوَةٌ فِي الْبَحْرِ
خَيْرٌ مِنْ عَشْرِ غَزَوَاتٍ فِي الْبَرِّ؛ وَمَنْ أَجَازَ الْبَحْرَ
فَكَأَنَّهَا أَجَازَ الْأُودِيَةَ كُلَّهَا وَالْمَائِدُ فِيهِ
كَالْمُتَشَحِّطِ فِي دَمِهِ

Haccetün li-men lem yehucce hayrun min aşri gazevâtin ve gazvetün li-men kad hacce

hayrün min aşri ve gazvetün fi'l-bahri hayrun min aşri gazevâtin ve men ecâze'l-bahre ke ennemâ ecâze'l-evdiyete küllehâ ve'l-mâidü fî-hi ke'l-müteşahhiti fî demihî.

d. Hiç Hac Yapmamış Bir Kimse İçin Yapacağı İlk Hac

İbn Ömer *radıyallahu anhumâ*'dan bu sohbetimizin sonuncu hadisi.

Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* diyor ki;

Haccetün. “Bir hac.” *Li-men lem yehucce.* “Hiç o zamana kadar hac yapmamış bir kimse için yapacağı bir hac, ilk haccı. “Bir hac...” *Hayrun min aşri gazevâtin.* “On defa savaşa iştirak etmekten daha sevaplıdır.”

Çünkü hac vazifesini yapmamış ilk önce o borcunu, üzerindeki o vazifeyi ödeyecek. O haccı yapması, gidip de cephede on savaşa katılmak kadar, katılmaktan daha hayırlıdır. İlk önce haccını yapacak.

Buna mukabil;

Ve gazvetün li-men kad hacce. “Daha önce hac vazifesini, farz vazifesini yapmış olan

bir kimse için ise...” *Hayrün min aşri haccin.* [hıccin] “Savaşa gitmek on haccetmekten daha hayırlıdır.” Çünkü savaş önemli, düşman gelirse insan ne hac yapar, ne namaz kılar, ne oruç tutabilir. Her şey darmadağın olur.

Haccı yapmışsa gazaya gitsin. Bir savaşa gitmesi, on defa haccetmesinden daha hayırlıdır. Ama haccı yapmamışsa varsın ötekiler düşmanla çarpışma vazifesini yapadursunlar bu ilk önce farz olan hac vazifesini ödesin. Onun için gitmeyene haccetmek daha sevaplı oluyor. Bir kere gitmiş olana savaşa gitmek daha sevaplı oluyor.

Ve gazvetün fi’l-bahri. “Denizde yapılan bir savaş.” Gemilere binmiş, mesela Venediklilerle çarpışıyor. “Denizde yapılan bir savaş.” *Hayrun min aşri gazevâtin fi’l-berri.* “Karada yapılan on savaştan daha hayırlıdır.”

Bakın burada denize teşvik var. Peygamber Efendimiz, dikkat ederseniz “çocuklarınıza yüzmeyi öğretin” demişti. Halbuki Arabistan’da pek yüzme, çok o kadar önemli gibi görünmüyordu. Fakat “çocuklarınıza yüzmeyi öğretin.” demişti.

Deniz savaşı da kara savaşından daha se-
vap. Denize teşvik var, denizciliğe teşvik var.

Neden?

Dünyanın beşte dördü deniz. Biz deniz-
lere bu aşk ile şevk ile hâkim olmak için gayret
gösterseydik kıtaları biz bulacaktık. Yeni kıta-
ları, adaları, biz bulacaktık. Birçok güzel işler
olacaktı. Birçok kötü işler olmayacaktı. Katli-
amlar olmayacaktı.

Biz gittiğimiz yerde katliam yapmazdık,
bu adamlar gittikleri yerlerde hep katliam
yaptılar. Bu Ermeni tasarısıyla uğraşan Ameri-
kalılar Kızılderilileri yok ettiler. Hepsi Kızılder-
rililerin yerlerini, yurtlarını aldılar, öldürdüler.
Bir de filmlerini çevirip bize gösteriyorlar.

İngilizler Avusturalya'da Aborjinleri öl-
dürdüler. Hatta atom bombası denemeleri ya-
pıp öyle bile haklamışlar. İspanyollar, Ame-
rika'ya, Meksika'ya, Orta Amerika'ya, Güney
Amerika'ya çıktıkları zaman katliamlar yaptılar.
İtalyanlar, dünyanın katliamını yaptılar.
Fransızlar, Cezayir'in üçte birini kestiler. İtal-
yanlar, Libyalıların üçte birini kestiler. Vadi-
leri, hurmaları yaktılar, köyleri yıktılar. Çok

zulümler yaptılar. Afrika yerlilerini esir aldılar. Amerika'da zincirlere bağlayarak tarlalarda çalıştırdılar... Hem satışını yaptılar, sattıkları yerde de köle olarak çalıştırdılar.

Bunların hepsini biliyoruz. Onun için keşke denizlere önem verseymiştik.

Ne kadar sevabı da varmış?

On misli fazla sevabı varmış.

Ve men ecâze'l-bahre ke ennemâ ecâze'l-evdiyete küllehâ. "Kim bir denizi geçerse..." Kızıl denizi geçti, Sudan'a; Mısır'ı geçti, Mora yarım adasına, İtalya'ya, Malta'ya, Sicilya'ya...

"Kim denizi geçerse sanki karara bütün dağların vadilerini geçmiş gibi olur." Bir denizi geçse o kadar sevap kazanır.

Ve'l-mâidü fî-hi. "Dalgaların üzerinde giden kimse dalgaların üzerinde böyle dalgalana, dalgalana giden kimse, sanki alkanlar içinde yüzen şehit gibidir."

Midesi bulanıyor, bilmem ne filan demeyecek, denizciliğe önem verecek idik. Gemiciliği bizim geliştirmemiz lazımdı, denizaltıcılığı

bizim geliştirmemiz lazımdı, Atom denizaltısını bizim bulmamız lazımdı...

Ahh! Hadisleri okumamışız, Peygamber Efendimiz'in tavsiyelerini tutmamışız, gereken gayreti göstermemişiz.

Dedelerimizin de - savaş edenlerden, arpışanlardan Allah razı olsun- kimisi, bu güzel vazifeleri yapmış. Barbaros Hayrettin, Akdeniz'e aslanlar gibi dolaşmış. Sonra ne olmuşsa Akdeniz'e hâkim bir deniz gücümüz varken, Preveze zaferini kazanmışken, Fransızları, İtalyanları, Akdeniz'de dolaşamaz hâle getirmişken sonra ne oldu bizlere, ne olmuşuz?

Allah tekrar, gayrete getirsin, evlatlarımızı aşk ile şevk ile öyle yetiştirelim ki, bu hadîs-i şerîfleri duyduktan, okuduktan sonra bu sevapları kazansın. Onları yetiştirmekten dolayı biz de sevap kazanırız.

Evladını yetiştiren, evladının yaptığı hayırlı işlerden sevabı kazanır. O halde evlatlarımızı güzel yetiştirmeye gayret edelim ya da kendi evladımız yoksa veya büyümüşler meslek tutmuşlarsa kendi yolunu tutturmuşlarsa

gidelim, köylerden, köyümüzden, akrabadan, zeki çocukları bulalım, alalım, okutalım.

Köyümüze bir gidelim; “Bizim uzak akrabadan falancanın çocuğu vah vah, ilkokulu bile okuyamıyor ama cin gibi çocuk, maşaallah... Lep demeden leblebiyi anlıyor. Tamam, sen gel bakalım benim yanıma...” diyelim, okutalım. Hayırlı bir insan hâline getirelim.

Dedelerimiz köylerden insan toplayıp onları yetiştirmişler. Müslüman etmişler, müslüman ailelerin yanında eğittirmişler. Gayr-i müslim çocuklarını bile yetiştirmişler.

Bizim Ali Yakup [Cenkçiler] hoca; -Allah rahmet eylesin, nur içinde yatsın- “Arnavutum ben” derdi. Her zaman söylerdi; “Osmanlılardan Allah razı olsun.” derdi. “Osmanlılar gelmeseydi biz şimdi ne olurduk kim bilir.” derdi. Sağlam müslümandı. “Bizim müslüman olmamıza onlar sebep oldu. Allah razı olsun ki gelmişler, bize İslâm’ı öğretmişler.” derdi.

Macarlar Osmanlılarla tanışmadan az önce hıristiyan olmuşlar. Kuzeyden gelmişler, Türk kavmi... Şimdi vaktim olsa Macarca

öğrenmeye kalkacağım, çünkü Türkçe'nin bir şivesi, bu Tatarca vesairece bilmem yakın, onlar bir dalı, bir kolu. Öğreneceğim ama biraz hangi birini öğreneceğimizi şaşırılmış bulunuyoruz.

Şimdi talebelerden bazıları da Macaristan'a gidiyor orada okuyorlar. İnşallah her beldeye gitsin de evlatlarımız, orada güzel çalışmalar yapsın, İslâm'ı orada tanıtsın, yaysın.

Allah bizim hepimizi çoluk çocuğumuzla beraber İslâm'a en güzel hizmet eden en büyük sevapları alan insanlar eylesin.

el-Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

18 Recep 1421 / 17.10.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü